

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ומי הוה שמן המשחה?									ז		יב.
משנגנו ארון, נגנו שמן המשחה וצנצנת המן, ומקלו של אהרן שקדיה ופרחיה, וארגו ששלחו פלשתים דורין לישראל, שנאמר: (שמואל א' ו) ואת כלי הזהב אשר השבותם לו אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אותו והלך	והתניא:								ז		יב.
ומי גנו?									ז		יב.
אשמו מן יחודה גנו, וזו אה שכתוב בוטרה (דברים כח) ואת מלכ זמ, וזה גנוס, שנאמר: (דברים ימיים ב' לה) ויאמר ללויים המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את ה' אלהיכם ואת עמו									ז		יב.
אתיא שם שם, אתיא משמרת משמרת, אתיא דורות דורות	ואמר רבי אלעזר:								ז		יב.
בפרסמא דכיא.	רב פפא:								!		יב.
כיצד מושחין את המלכים? כמין נזר, ואת הכהנים? כמין כי.	ת"ר:										יב.
מאי כמין כי?											יב.
כמין כף יוני.	רב מנשיא בר גדא:								!		יב.
בתחלה מוצקין שמן על ראשו, ואח"כ נותנין לו שמן בין ריסי עיניו, ותניא אחריתי: בתחלה נותנין לו שמן בין ריסי עיניו, ואח"כ מוצקין לו שמן על ראשו	תני חדא:										יב.
תנאי היא, איכא דאמרי: משיחה עדיפא, ואיכא דאמרי: יציקה עדיפא.											יב.
מ"ט דמאן דאמר יציקה עדיפא?									ז		יב.
דכתיב: (ויקרא ח) ויצוק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו.									!		יב.
ומאן דאמר משיחה עדיפא, מ"ט?									ז		יב.
קסבר: שכן אתה מוצא אצל כלי שרת.									!		יב.
והכתיב ויצוק, ובסוף וימשח									ז		יב.
הכי קאמר: מאי טעם ויצוק? משום דוימשח.									!		יב.
(תהלים קלג) כשמן הטוב וגו' יורד על הזקן וזקן אהרן וגו' - כמין שני טפי מרגליות היו תלויות לאהרן בזקנו.	ת"ר:										יב.
כשהוא מספר, עולות ויושבות לו בעיקר זקנו, ועל דבר זה היה משה דואג, אמר: שמא חס ושלום מעלתי בשמן המשחה? יצתה בת קול ואמרה: כשמן הטוב וגו' (תהלים קלג) כטל חרמון, מה טל חרמון אין בו מעילה, אף שמן המשחה שבוקן אהרן אין בו מעילה. ועדיין היה אהרן דואג, אמר: שמא משה לא מעל אבל אני מעלתי? יצתה בת קול ואמרה לו: (תהלים קלג) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, מה משה לא מעל, אף אתה לא מעלת.	רב פפא, תנא :										יב.
אין מושחים את המלכים אלא על המעיין, כדי שתמשך מלכותם, שנא': (מלכים א' א) ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדוניכם וגו' והורדתם אותו אל גיחון.	ת"ר:										יב.
האי מאן דבעי לידע אי מסיק שתיה אי לא, ניתלי שרגא בעשרה יומי דבין ראש השנה ליום הכפורים בביתא דלא נשיב זיקא, אי משיך נהוריה נידע דמסיק שתיה.	רבי אמר:										יב.
ומאן דבעי למיעבד בעיסקא, ובעי למידע אי מצלח אי לא מצלח, לירכי תרנגולא, אי שמין ושפר מצלח.											יב.
האי מאן דבעי למיפק לאורחא, ובעי למידע אי חזר ואתי לביתא אי לא, ניקום בביתא דחברא, אי חזי בבואה דבבואה לידע דחזר ואתי לביתא.											יב.
ולאו מלתא היא, דלמא חלשא דעתיה ומיתרע מזליה.											יב.
השתא דאמרת: סימנא מילתא היא, לעולם יהא רגיל למיחזי בריש שתא קרא ורוביא, כרתי וסילקא ותמרי.	אביי:										יב.
אמר להו רב משרשיא לבריה:	[רב משרשיא]										יב.
כי בעיתו מיעל ומיגמרי קמי רבייכו, גרסו מתניתא ועלו לקמי רבייכו											יב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
וכי יתביתו קמיה חזו לפומיה, דכתיב: (ישעיהו ל) והיו עיניך רואות את מורִיךְ													◊	יב.
וכי גרסיתו - גרסו על נהרא דמיא, דכי היכי דמשכן מיא משכן שמעתתיכו													◊	יב.
ותיבו אקילקלי דמתא מחסיא ולא תיבו אפדני דפומבדיתא													◊	יב.
טב גלדנא סריא דמתא מחסיא למיכל מכותתא דרמי כפי.													◊	יב.
(שמואל א' ב) רמה קרני באלהי - רמה קרני ולא רמה פכי, דוד ושלמה שנמשחו בקרן - נמשכה מלכותן, שאול ויהוא שנמשחו בפך - לא נמשכה מלכותן.													◊	יב.
המשוח בשמן המשחה וכו'.													■	יב. <
משיח - יכול מלך? ת"ל: כהן	ת"ר:												■	יב.
אי כהן, יכול מרובה בגדים? ת"ל: משיח													■	יב.
אי משיח, יכול משוח מלחמה? תלמוד לומר: והכהן המשיח, שאינו משיח על גביו.													■	יב.
מאי משמע?													ז	יב.
הירך - המיומנת שבירך	כדאמר רבא:												!	יב.
הכא נמי המשיח - המיומן שבמשוחים.													!	יב.
משיח - יכול מלך.	אמר מר:												■	יב. <
מלך פר הוא דמיית? שער הוא דמיית?													ז	יב.
איצטריך, ס"ד אמינא: על שגת מעשה יביא שער, על העלם דבר יביא פר, קמ"ל.													!	יב.
אין בין משוח בשמן המשחה כו'.													■	יב. <
מתניתין דלא כרבי מאיר, דאי ר"מ													■	יב.
מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות, דברי ר"מ	הא תניא: [רבי מאיר]												■	יב.
ולא הוּדוּ לו חכמים.	[חכמים]												■	יב.
מ"ט דר"מ?													^	יב.
(ויקרא ד) משיח - אין לי אלא משוח בשמן המשחה, מרובה בגדים מנין? תלמוד לומר: הכהן המשיח.	דתניא:												■	יב.
במאי אוקימתיה? כרבנן													ז	יב.
אין בין כהן משמש לכהן שעבר - אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה	אימא סיפא:												■	יב.
אתאן לרבי מאיר													ז	יב.
אירע בו פסול בכהן גדול, ועבר ומינו כהן אחר תחתיו - הראשון חוזר לעבודתו, והשני כל מצות כהונה עליו, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]												■	יב.
ראשון חוזר לעבודתו, ושני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא - לכהן הדיוט	רבי יוסי:												■	יב.
מעשה ביוסף בין אילים מצפורי שאירע בו פסול בכהן גדול, ומינוהו תחתיו ובא מעשה לפני חכמים ואמרו ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט, כהן גדול - משום איבה, כהן הדיוט - משום מעלין בקדש ואין מורידין	אמר רבי יוסי:												○	יב.
רישא רבנן וסיפא ר"מ?													ז	יב.
אין, רישא רבנן וסיפא ר"מ.	רב חסדא:												!	יב.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	הוריות-כהן משיח
												מימרא
יב:	◇		!								רב יוסף:	רבי היא, ונסיב לה אליבא דתנאי.
יב:	◇		!								רבא:	ר"ש היא, וסבר לה כר"מ בחדא ופליג עליה בחדא
יב:	◇		!								דתנאי:	דברים שבין כהן גדול לכהן הדיוט - אלו הם: פר הבא על כל המצות, ופר יוה"כ, ועשירית האיפה, ולא פורע ולא פורם, אבל הוא פורם מלמטה וההדיוט מלמעלה, ואין מטמא לקרובים, ומוזהר על הבתולה, ואסור באלמנה, ומחזיר את הרוצח, ומקריב אונן ואינו אוכל ואינו חולק, מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש, ומשמש בשמונה כלים, וכל עבודת יום הכפורים אינה כשרה אלא בו, ופטור על טומאת מקדש וקדשיו
יב:	◇		!									וכולן נוהגין במרובה בגדים חוץ מפר המביא על כל המצות
יב:	◇		!									וכולן נוהגין במשיח שעבר חוץ מפר יוה"כ ועשירית האיפה
יב:	◇		!									וכולן אין נוהגין במשוח מלחמה חוץ מה' דברים האמורים בפרשה: לא פורע ולא פורם, ואין מטמא לקרובים, ומוזהר על הבתולה, ואסור באלמנה
יב:	◇		!		◆						[רבי יהודה]	ומחזיר את הרוצח, דברי רבי יהודה
יב:	◇		!		◆						חכמים:	אינו מחזיר.
יב:			ז									והאי ממאי דר"ש היא?
יב:	◇		!								רב פפא:	מאן שמעת ליה דאמר: פטור על טומאת מקדש וקדשיו? ר"ש.
יב:	< ◇											חוץ מה' דברים האמורים בפרשה.
יב:			^									מה"מ?
יב:	◇		!								דת"ר:	(ויקרא כא) והכהן הגדול מאחיו - זה כהן גדול, אשר יוצק על ראשו שמן המשחה - זה משוח מלחמה, ומלא את ידו ללבוש את הבגדים - זה מרובה בגדים, על כולן הוא אומר: ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרסם ועל כל נפשות מת לא יבא
יב:	◇		!			ז						יכול יהו כולן מקריבין אוננים?
יב:	◇		!							!		ת"ל: (ויקרא כא) כי נזר שמן משחת אלהיו עליו, עליו - ולא על חבירו
יב:	◇		!							ז		ואחר שחלקו הכתוב, יכול לא יהא מצווה על הבתולה?
יב:	◇		!							!		ת"ל: והוא.
יב:												כתנאי:
יב:	◇									◆		(ויקרא כא) והוא אשה בבתוליה יקח - אחר שחלק הכתוב ריבה, דברי רבי ישמעאל
יב:	◇									◆		אין לי אלא שעבר מחמת קריו, מחמת מומין מנין? ת"ל: והוא.
יב:	◇		^									משיח שנצטרע מהו באלמנה? מידחא דחי או מיפטר פטור?
יב:	◇		○									לא הוה בדידה.
יב:			^									זימנין הוי יתיב רב פפא וקמבעיא ליה
יב:	◇		!								הונא בריה דרב נחמן לרב פפא, תנינא:	אין לי אלא שעבר מחמת קריו, עבר מחמת מומין מנין? ת"ל: והוא.
יב:			○									קם נשקיה ברישיה ויהיב ליה ברתיה.
יב:												כהן גדול פורם מלמטה, וההדיוט מלמעלה.
יב:												כהן גדול מקריב אונן ולא אוכל, וההדיוט לא מקריב ולא אוכל.
יב:	◇		◆								רב:	למטה - למטה ממש, למעלה - למעלה ממש

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator											א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
למטה - למטה מקמי שפה, למעלה - למעלה מקמי שפה, וזה וזה בצואר.	שמואל:																								יב:
על כל המתים כולן - רצה מבדיל קמי שפה שלו, רצה אינו מבדיל קמי שפה שלו, על אביו ועל אמו - מבדיל	מיתבי:																								יב:
כיון דבעלמא הוי קרע, קרי כאן בגדיו לא יפרום																									יב:
שמואל כרבי יהודה סבירא ליה																									יב:
כל קרע שאינו מבדיל שפה שלו - אינו אלא קרע של תפלות.	דאמר: [רבי יהודה]																								יב:
ומי אית ליה לר"י קריעה בכהן גדול?																									יב:
אילו נאמר ראש לא יפרע ובגד לא יפרום, הייתי אומר: בראש ובגד של סוטה הכתוב מדבר, ת"ל: (ויקרא כא) את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרום, שאינו בפריעה ופרימה כל עיקר, דברי רבי יהודה	והא תניא: [רבי יהודה]																								יב:
אינו פורם כדרך שבני אדם פורמין, אלא הוא מלמטה וההדיוט מלמעלה	רבי ישמעאל:																								יב:
שמואל סבר לה כר"י בחדא ופליג עליה בחדא.																									יב:
כל התדיר מחבירו קודם את חבירו																									יב:
וכל המקודש מחבירו קודם את חבירו.																									יב:
פר המשיח ופר העדה עומדים - פר המשיח קודם לפר העדה בכל מעשיו.																									יב:
מנא הני מילי?																									יב:
דאמר קרא: (במדבר כח) מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד, מכדי כתיב עולת הבקר, עולת התמיד למה ליה? הכי קאמר רחמנא: כל דתדירה קדמה.	אביי:																								יב:
וכל המקודש מחבירו הוא קודם את חבירו.																									יב:
מגלן?																									יב:
וקדשו - לכל דבר שבקדושה, לפתוח ראשון, ולברך ראשון, וליטול מנה יפה ראשון.	דתנא דבי רבי ישמעאל:																								יב: